Posłuchaj

()

[redacted]

[redacted]

Najmilsi, Zbawiciel nam się dziś narodził: weselmy się. Nie godzi się oddawać smutkowi wówczas, gdy narodziło się życie, które rozprasza obawy śmierci, a wlewa w nas radość z obiecanej wieczności. Niech nikt się nie odłącza od udziału w tem weselu, gdyż wspólny mamy powód do radości, gdyż Pan nasz, zwycięzca grzechu i śmierci, nie znalazłszy bez winy nikogo, przychodzi wyzwolić nas wszystkich. Niech się cieszy święty, gdyż bliskie już zwycięstwo; niech się weseli grzesznik, gdyż zaproszony jest na przebaczenie; niech się ożywi poganin, gdyż wezwany jest do życia. Syn Boży bowiem w pełności czasu, jak wyznaczyła niezgłębiona i niezmierzona Rada Boża, przyjął naturę ludzką, aby ją pojednać ze Stwórcą aby sprawcę śmierci, szatana, zwyciężyć w tem, w czem on nas pokonał.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣ Jak wielka to tajemnica, przedziwne misterium, zwierzęta ujrzały narodzonego Pana, leżącego w żłobie:
℣ Błogosławiona Dziewica, której łono zasłużyło, by nosić Chrystusa Pana.
℣ Zdrowaś Maryjo, łaskiś pełna, Pan z Tobą.
℟ Błogosławiona Dziewica, której łono zasłużyło, by nosić Chrystusa Pana.

W walce tej za nas wydanej, walczył z wielką i przedziwną prawością, gdyż Bóg wszechmogący z tym najsroższym wrogiem potyka się nie majestatem swym przyodzian, lecz nędzą naszą, przeciwstawiając mu ten sam kształt i tę samą naturę śmiertelną, lecz od grzechu zupełnie wolną. To bowiem, co się stosuje do wszystkich ludzi, nie odnosi się do tych narodzin, że nikt nie jest wolny od winy, ani nawet dziecię jednodniowe. A w tem cudownem narodzeniu niema ani śladu pożądliwości cielesnej, nic nie pozostało z zakonu grzechu. Dziewica, wybrana z rodu Dawidowego, nosząca w sobie Boga — Człowieka, pierwej Go duchem niż ciałem poczęła. Anioł pouczył Ją o tem, co w niej sprawi Duch Święty, aby się nie przelękła, nieświadoma będąc niezwykłych zamiarów Bożych, i jak bez naruszenia dziewictwa stanie się Matką Bożą.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟. Błogosławiona święta Boża Rodzicielka, Maryja, służebnica nieskalana:
℣. Dzisiaj porodziła Zbawiciela Świata.
℟. Błogosławiona, która uwierzyła: bo stało się wszystko, powiedziane jej od Pana.
℟. Dzisiaj porodziła Zbawiciela Świata.

Przeto, najmilsi, składajmy Bogu Ojcu dzięki, przez Syna w Duchu Świętym: iż dla wielkiej miłości, którą umiłował nas, zlitował się nad nami i gdy umarliśmy przez grzechy, ożywił nas w Jezusie Chrystusie, abyśmy w Nim byli nowem stworzeniem i nowem dziełem. Zrzućmy przeto starego człowieka z czynami jego i wyrzeknijmy się uczynków ciała, uczestnicząc w narodzinach Chrystusa. Poznaj, chrześcijaninie, godność twoją, a strzeż się powrotu do dawnej podłości, przez niegodne postępowanie, teraz, gdyś się stał uczestnikiem boskiej natury. Pomnij do jakiego ciała i do jakiej głowy należysz. Pamiętaj, iż wyrwał cię Pan z mocy ciemności, a przeniósł do światła i królestwa Bożego.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Święte i nieskalane dziewictwo, którego chwały nie zdołam wyrazić:
℣. Bo Ten, którego niebiosa zmieścić nie mogły, Ty w swym łonie nosiłaś.
℟. Błogosławionaś Ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego.

℟. Bo Ten, którego niebiosa zmieścić nie mogły, Ty w swym łonie nosiłaś.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Bo Ten, którego niebiosa zmieścić nie mogły, Ty w swym łonie nosiłaś.

Onego czasu wydany został dekret przez cesarza Augusta, aby spisano wszystek świat. Pierwszy ten spis odbył się, gdy Cyryn był wielkorządcą Syrii. Szli tedy wszyscy do spisu, każdy do miasta swego. Poszedł też i Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, jako że był z domu i pokolenia Dawidowego, aby zostać wpisanym wraz z Maryją, zaślubioną swą małżonką, brzemienną. I stało się, gdy tam byli, że wypełniły się dni, aby porodziła. I porodziła Syna swego pierworodnego, i owinęła Go w pieluszki, i złożyła w żłobie: nie było bowiem dla nich miejsca w gospodzie. I byli w tej krainie pasterze, czuwający i odbywający nocne straże nad stadem swoim. A oto Anioł Pański stanął przy nich i jasność Boża zewsząd ich oświeciła, tak że zlękli się bojaźnią wielką. I rzekł im Anioł: «Nie lękajcie się, oto bowiem zwiastuję wam radość wielką, która będzie wszystkiemu ludowi, że się wam dziś narodził Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym. A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie niemowlę owinięte w pieluszki i złożone w żłobie». I nagle zjawiły się z Aniołem zastępy wojska niebieskiego, wielbiące Boga i mówiące: «Chwała na wysokościach Bogu, a na

ziemi pokój ludziom dobrej woli».

[redacted]

Ponieważ z łaski Pana mamy dziś odprawić trzy uroczyste Msze, długo o przeczytanej Ewangelii mówić nie możemy. Jednakże samo Narodzenie naszego Odkupiciela zmusza nas, abyśmy choć krótko pomówili o nim. Czyż nie ze względu na mającego się urodzić Pana świat zostaje spisany, aby jasno wykazać, iż Ten, który swoich wybranych zapisał w wieczności, przybył w ciele? A przeciwnie Prorok mówi o odrzuconych: Niech będą wymazani z księgi żyjących i niech z prawymi nie będą zapisani. Pan słusznie w Betlejem się rodzi, ponieważ Betlejem znaczy ‘dom chleba’. On sam mówi o sobie: Jam jest chleb żywy, który z nieba zstąpił. Miejscowość więc, w której Pan się rodzi, już przedtem nazywała się ‘domem chleba’, tam bowiem miał się urodzić Ten, który miał pokrzepić ducha wybranych, nasyciwszy go wewnętrznie. Rodzi się nie w domu rodziców, lecz w drodze, aby niezbicie okazać, iż przez swe człowieczeństwo, jakie przyjął, jakby na obczyźnie się urodził.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Błogosławione łono Maryi Dziewicy, które nosiło Syna Ojca przedwiecznego, i błogosławione piersi, które karmiły Chrystusa Pana:
℟On to dzisiaj dla zbawienia świata zechciał się narodzić z Dziewicy.
℟Zajaśniał nam dzień święty: pójdźcie, narody, i pokłońcie się Panu.

[redacted] On to dzisiaj dla zbawienia świata zechciał się narodzić z Dziewicy.

[redacted]

[redacted]

Onego czasu; Mówili pasterze jeden do drugiego: «Pójdźmy aż do Betlejem i zobaczmy to, co się stało, o czym oznajmił nam Pan». I spiesząc się przybyli, i znaleźli Maryję i Józefa oraz Dzieciątko złożone w żłobie. A ujrzawszy, zrozumieli słowa, które im oznajmione były o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy słyszeli, zdumiewali się; także i temu, co im mówili pasterze. Maryja zaś zachowywała wszystkie te słowa, rozważając je w sercu swoim. I wrócili pasterze wielbiąc i chwaląc Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jako im było powiedziane.

[redacted]

Patrzcie na początek rodzącego się Kościoła. Chrystus się rodzi, zaczynają czuwać pasterze, aby trzody pogan żyjących przedtem jak zwierzęta zgromadzili w owczarni Pana, aby ich w nocnych ciemnościach dzikie duchowe zwierzęta nie napadły. Słusznie czuwają pasterze, do czego ich Dobry Pasterz nakłania. Lud jest więc trzodą, noc światem, pasterzami są kapłani. A może i ten jest pasterzem, do którego powiedziano: Bądź czujny i utwierdzaj, nie tylko bowiem biskupów Pan wyznaczył, aby trzody strzegli, ale i Aniołów na to wyznaczył.

Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
Bogu niech będą dzięki.

Słowo stało się Ciałem i mieszkało między nami,
I widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.
Wszystko się przez Nie stało, a bez Niego nic się nie stało.
I widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.
Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
I widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemnościach świeci i ciemności jej nie ogarnęły.

Był człowiek posłany od Boga, a Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby świadczyć o światłości, aby przez

niego wszyscy uwierzyli. Nie był on światłością, ale miał świadectwo dać o światłości.

Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka na ten świat przychodzącego. Na świecie był, a świat był przez Niego stworzony i świat Go nie poznał. Przyszedł do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. A wszystkim, którzy Go przyjęli i uwierzyli w imię Jego, dał moc, aby się stali synami Bożymi, którzy nie z krwi ani z żądzy ciała, ani też z woli ludzkiej, ale z Boga się narodzili. tu się przyklęka A Słowo stało się ciałem i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.

[redacted]

Nie myśl o czymś marnym, jak to zwykłeś myśleć, gdy słyszysz jakie słowa ludzkie. Posłuchaj, co masz myśleć: Bogiem było Słowo. Niech się stawi jakiś niewierny arianin i powie, że Słowo Boże zostało stworzone. Jakże stać by to się mogło, iż Słowo Boże zostało stworzone, skoro Bóg przez Słowo wszystko uczynił? Jeżeli i samo Słowo Boże zostało stworzone, przez jakie inne słowo zostało stworzone? Jeśli mówisz, iż Słowo Słowa to uczyniło, to ja nazywam Je Jednorodzonym Synem Boga. Jeśli jednak nie mówisz o Słowie Słowa, to przyznaj, iż nie zostało stworzone To, przez które wszystko się stało. Nie mógł bowiem uczynić siebie samego Ten, który wszystko stworzył. Wierz przeto Ewangeliście.
[redacted]Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted]Bogu niech będą dzięki.

Módlmy się.

Daj nam, prosimy Cię Wszechmogący Boże, aby nowe, według ciała, narodzenie Jednorodzonego Syna Twego, wyzwoliło nas z jarzma grzechu, który nas oddawna w niewoli trzyma.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related